

CAMPAMENTS D' ESTIU: I què més?

El ventall d' ofertes d' Estiu i Temps lliure adreçades a menuts i joves no para de créixer any rere any. N' hi han de tota veta, preus i colors; oferta pública, privada i del Tercer Sector – especialment organitzacions juvenils suportades des del voluntariat – per tal d' atendre un munt de necessitats familiars.

La qüestió és que la desmesurada quantitat d' oferta també n' acaba per conformar un horitzó de possibilitats no sempre ben precís pel que fa a la qualitat dels serveis que es proclamen i les condicions objectives en què es desenvolupen tocant a: contractacions, qualitat educativa, suport administratiu bastant, qualificació i habilitació legal dels que hi intervenen amb menors, mesures de seguretat, gestió i prevenció del risc, alimentació correcta i sobre una dieta equilibrada, programes d' activitats ben nugats, informació a famílies abans, durant i després, adaptació a la nova realitat d' aquestes (monoparentals; tutela legal fora de la família), protecció de dades personals, fitxes mèdiques, imatge del menor, etc.

Recorde amb una certa tristor que l' any passat, pels volts d' abril – maig, es va organitzar un primer congrés de colònies a cura de la Fundació Càtedra Enric Soler i Godes, l' Institut Valencià de la Joventut (IVAJ.), d' altres entitats relacionades i fins i tot de supranacionals. En copsar l' abast i qualitat dels professionals que intervindrien, els temes – bàsicament la qualitat en les Colònies: educativa i administrativa – vaig apuntar-me a corre-cuita i no sols, car per la meua banda l' informació va passar a companyes i companys del meu entorn, professionals de l' animació juvenil, voluntaris i gestors de joventut...

També em va engrescar el sentit pregó de celebració i de record commemoratiu envers els Mestres **Carles Salvador** i el mateix **Soler i Godes**, ambdós al bressol de la fenomenologia colònies, esplai, lleure..., com a suport i complement indispensables a la educació i el desenvolupament integral de la ciutadania i – així consta en la justificació del nonat congrés- la primera flama que alentiria al nostre país els diversos moviments de renovació pedagògica; i afegisc: ...endins i defora les escoles.

Dissortadament, el dit congrés no va tirar endavant i senzillament fou així per falta de matrícula. Senyores i senyor: caldria repensar-s'ho perquè ens hi la juguem cada cop que un dels nostres fills i filles es disposa a viure açò de la més increïble aventura a la seua curta vida...

D' altra banda, no m' estaré de dir la meua quant als subjectes principals d'aquests fulls i que ja me'n ocupen a frec de quatre dècades amb certes interrupcions que en diríem vitals.

Un vessant molt profitós des de la meua experiència i que continue treballant amb els nanos s' hi inspira en el retorn a estadis de desenvolupament cultural, tècnic i tecnològic anteriors al moment present, tot aprofitant-nos d'una visió sincrètica de totes les cultures i civilitzacions presents a l' història de l' humanitat, per tal d'afavorir, recuperar, mantindre i potenciar una manera positiva i correcta de socialització entre els xiquets i joves, que els permeta alhora, conèixer-se millor i relacionar-se amb iguals i majors des de la natural expressió dels seus interessos i al context de oportunitats educatives dissenyades per a un temps de vacances, assumides i gestionades per elles i ells lliurement; acumulades –com si una fita de pedres fos-, amb l' intenció clara d'assenyalar noves (velles renovades) dreceres i camins respectuosos amb els nostres futurs ciutadans conscients i compromesos.

A les primeries d'aquest segle nou, pareix que determinats models emprats des de les propostes d'oci i temps lliure, als períodes de vacances i, per sobre de tot a l'estiu, van esgotant-se – qualitativament i quantitativa -, en base a un excés repetitiu de les ofertes i la quasi total absència d'un tarannà innovador que puga atraure'n amb força l'atenció del menuts i joves envers allò que se'ls ofereix.

Si acceptada la proposició, cal per tant, esbrinar una manera distinta de plantejar no sols objectius i continguts; cal revisar també el format i el context i, perquè no, els plantejaments teòrics que fonamenten el producte enllestit.

Moltes vegades, mares i pares arriben, una mica desesperats, a la convicció que els fills passen de tot, no escolten, no fan cas, van a la seua (que mai no en saben quina és....) i mentrestant s'afanyen en dissenyar atapeïdes agendes per als

seus fills i filles perquè, és clar, cal divertir-los mentre que s'inicien a la boja carrera (diríem: Aquesta dels papàs), per assolir sens dubte, algun dia, els estadis VIP,s., que en somien per a d'ells, sense adonar-se'n de la falta de consideració i de respecte que, ben mirat, pot implicar per als menuts i joves aquest particularíssim tarannà dels seus progenitors.

La sobreprotecció, l' opulència desmesurada a tot arreu i, de vegades, a casa -...i per què no!- on també poden florir consignes del tipus: "*jj...me aburro!!*", per acabar d'adobar-ho, dibuixen un panorama gens adient si volem, pel contrari, afavorir un succés pausat, harmònic i natural del desenvolupament i creixença dels menuts.

De guirigalls ensordidors, coloraines sense trellat, fires i firetes com a fongs..., tot plegat arrabassant el Territori i els paisatges, en llaunetes encisadores i clavades als més bells indrets que imaginar pugam, millor no parlar-ne.

juny 2011

Pep Segura

SCOUTS DE MISLATA / SCOUTS VALENCIANS